

1 Niedziela Wielkiego Postu

Pierwsze czytanie – z księgi Rodzaju 2,7-9 ; 3,1-7a

Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. A zasadziwszy ogród w Eden na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił. Na rozkaz Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła. A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: «Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?» Niewiasta odpowiedziała wężowi: «Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli». Wtedy rzekł wąż do niewiasty: «Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło». Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł. A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nadszy.

- Czytając Biblię, ważnym jest pamiętać o tym, że nie pisali jej ani historycy ani naukowcy – tylko ludzie wierzący w Boga.
- Czytany dziś fragment księgi Rodzaju został napisany prawdopodobnie w dziesiątym wieku pne, w czasach panowania króla Salomona. Jego autor próbuje odpowiedzieć na pytania: dlaczego istnieje zło i śmierć, dlaczego życie jest pełne trudności? Odpowiadając na powyższe pytania, podkreśla dobroć Boga, który pragnie dla człowieka szczęścia i wolności.
- Czytane dziś słowa, pochodzą z fragmentu napisanego w formie baśni, której akcja toczy się w pięknym ogrodzie.

Znajduje się w nim wiele różnych, pięknych drzew, a wśród nich, w samym środku znajduje się « drzewo życia ». Adam i Ewa mogą jeść do woli owoce ze wszystkich drzew z wyjątkiem « drzewa poznania tego, co czyni człowieka szczęśliwym albo niieszczęśliwym ». Tekst księgi Rodzaju nie podaje, gdzie dokładnie znajduje się to drzewo. Wiadomo tylko, że jest w opisywanym ogrodzie.

« Pan Bóg dał człowiekowi taki zakaz: «Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz»

- Bog powiedział Adamowi i Ewie, by nie jedli owoców z drzewa poznania. Maja oni dwa wyjścia :
 - Zaufać Bogu, Który wie, co jest dla nich dobre i pragnie ich szczęścia oraz cieszyć się z możliwości spożywania owoców z drzewa życia i pozostałych drzew.
 - Wątpić w Boga i myśleć, że nie chce On, by mieli dostęp do poznania i zrozumienia...że ich ogranicza.... To właśnie sugeruje wąż kuszący Ewę. Mówi do niej : *«**Czy rzeczywiście Bóg powiedział: Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?»*** A Ewa odpowiada : *«Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli»*. Ewa wsłuchuje się w to, co mówi wąż, i to sprawia, że jej serce i wzrok otacza mgła...jej spojrzenie zniekształca się ... wydaje się jej iż drzewo « poznania dobra i zła » znajduje się w środku ogrodu...zaczyna je mylić z « drzewem życia »... Wysłuchując się w słowa węża i odpowiadając mu, weszła z nim w dialog. Wtedy wąż jeszcze bardziej ją manipuluje :

*«**Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożyjecie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło»***.

Ewa jeszcze bardziej zasluchana w słowa węża, zaczyna mu wierzyć, a jej spojrzenie tak bardzo skupia się na smacznych owocach « drzewa poznania », że wydają się jej dobre i że *«**nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią: a on zjadł.** »*

❑ Błąd Ewy polegał na uwierzeniu, że wąż troszczy się o nią, uwierzyła jego słowom i zwątpiła w dobroć i miłość Boga.
- Narod wybrany często spotykał różne węże na pustyni. Dobrze znał ich groźny jad. Autor opisu kuszenia w ogrodzie rajskim, używa postaci węża, aby pokazać, że istnieje inny śmiertelny jad, który może zatruć życie człowieka...a jest nim zwątpienie w Boga.

PSALM 51, 3-4.5-6.12.13.14.17

*Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości,
w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość!
Obmyj mnie zupełnie z mojej winy
i oczyść mnie z grzechu mojego!
Uznaję bowiem moją nieprawość,
a grzech mój jest zawsze przede mną.
Tylko przeciw Tobie zgrzeszyłem
i uczyniłem, co złe jest przed Tobą,
tak że się okazujesz sprawiedliwym w swym wyroku
i prawym w swoim osądzie.
Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste
i odnów w mojej piersi ducha niezwykniętego!
Nie odrzucaj mnie od swego oblicza
i nie odbieraj mi świętego ducha swego
Przywróć mi radość z Twojego zbawienia
i wzmocnij mnie duchem ochoczym!
Otwórz moje wargi, Panie,
a usta moje będą głosić Twoją chwałę.*

« Zmiłuj się nade mną, Boże, w swojej łaskawości, w ogromie swego miłosierdzia wymaż moją nieprawość! Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! »

- Sa to słowa modlitwy narodu wybranego, zgromadzonego w Świątyni Jerozolimskiej, gdzie uczestniczy w liturgii pokutnej. Przyznaje się do swych grzechów ale nie zapomina o niezglebionym Miłosierdziu Boga, wierzy że On mu przebaczy, On « *Bóg miłosierny i litościwy, cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność* » (Wyj 34,6)
- « *Ja, właśnie Ja przekreślam twe przestępstwa i nie wspominam twych grzechów.* » (Iz 43,25)
- « *Usunąłem twe grzechy jak chmurę i twoje wykroczenia jak obłok. Powróć do Mnie, bom cię odkupił.* » (Iz 44,22)

« Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego! »

- Bog oczekuje tylko, by człowiek przyznał się do winy, by uznał swoje ubóstwo... To ubóstwo, jak magnes przyciąga Jego Miłosierdną Miłość... A druga rzecz, której od nas oczekuje jest przebaczenie sobie i innym...nie zwlekając i bezwarunkowo...

« Otwórz moje wargi, Panie, a usta moje będą głosić Twoją chwałę. »

- Wyrażenie wdzięczności Bogu za Jego Miłość i opiekę, otwiera serce człowieka na modlitwę wielbienia Go.
 - *«otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać:«Abba, Ojczy!» Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. » (Rz 8,15-16)*
 - *« Wtedy przejrzą oczy niewidomych i uszy głuchych się otworzą. Wtedy chromy wyskoczy jak jeleń i język niemych wesóło krzyknie. Bo trysną źródła wód na pustyni i strumienie na stepie; » (Iz 35,5-6)*